

ZPRAVODAJ

FARNOSTÍ: Pardubice, Mikulovice, Rosice a Třebosice

01/25

Vydává Římskokatolická farnost – arciděkanství Pardubice
www.farnost-pardubice.cz | pro vnitřní potřebu | cena 20 Kč

Půst Poutníků naděje

Letošní půst budeme prožívat jako Poutníci naděje. V katolické církvi jsme vstoupili do Svatého roku – neboli Jubilejního roku. Svatý jubilejní rok 2025 je zvláštní rok vyhlášený katolickou církví, během kterého jsou věřící zváni k intenzivnějšímu prožívání víry, odpuštění, smíření a milosrdenství. Život jako cesta, život jako pouť, navíc jako ona cesta, jež v sobě nese velký příslib, že na jejím konci nás někdo čeká a vyhlíží. Nejkratší vyznání víry je vyjádřeno jedním slovem: pascha – přechod, přejítí. Touto nejkratší formulí křesťanské víry se stojí za to zabývat! Křesťané vyznávají: Směřujeme k cíli. V srdci každého člověka se skrývá naděje jako touha po dobru a očekávání dobra, ač nevíme, co přinese druhý den. „Pamatuj, že prach jsi a v prach se obrátíš“ (srov. Gn 3,19), nebo „Obráťte se a věřte evangeliu“ (Mk 1,15) jsou slova, která uslyšíte na Popeleční středu, když vám kněz bude udílet popelec. Je to výzva, kterou vstoupíme do čtyřicetidenního postního období, jež je přípravou na oslavu největších křesťanských svátků Velikonoc. „Popel symbolizuje křehkost lidského života, kříž zase sestup Boha do lidských slabostí“. Půst nemusí znamenat jen odpírání jídla, ale čehokoli, co nepotřebujeme. Mnozí lidé nechápou, co by mohl půst člověku přinést pozitivního. Ale každý, kdo to jednou s půstem poctivě vyzkoušel, ví, že půst smysl má.

V postu je velmi důležitá naše motivace. Ježíš upozorňuje, že nemáme nic dělat jen z ohledu na uznání od lidí a pro vlastní prospěch. Farizeovi v evangeliu posloužil půst jen k posílení jeho pýchy a namyšlenosti, což ovšem nebyla chyba postu, ale postoje. Správně se postí ten, kdo se pro to rozhodl svobodně, bez postranních úmyslů a zachovává určitou míru rozumnosti a zodpovědnosti ke svému zdraví. Je velmi důležité, abychom půst prožívali nejen ve spojení s modlitbou, ale také se vztahem k druhým lidem. Tradičně půst, modlitba a milosrdenství patří nedílně k sobě.

Hořící svíce osvětluje své okolí, takže se v její záři můžeme bezpečně pohybovat. Podobně je to s člověkem, který umí přijmout oběť. Takového člověka se nemusíme bát, neboť s tímto člověkem bezpečně půjdeme cestou dobra. Nejlepším způsobem odříkání a oběti je plnění každodenních povinností. Naučme se přinášet oběť v trpělivé službě sourozencům, rodičům, spolužákům, všem lidem. Řekněte jim, že i oni musí být svíci, svíci duchovní, takže všude, kde se objeví, všude kam přijdou, se ze tmy zla objeví cesta dobra, kterou svět dnes tolik potřebuje objevit. To je smysl a cíl pústu, abychom šířili dobro a svítili jako Poutníci naděje. Základem a důvodem naší naděje je víra ve věčný život. Jádrem naší víry je Ježíš, který zemřel a vstal z mrtvých. Cílem toho svatého roku není putování, cestování nebo návštěva všech jubilejních míst v České republice, ale cílem a smyslem je smíření s Bohem a lidmi. Není lepší poznání Boha než to, že se s ním necháme smířit a zakusíme jeho odpuštění – píše v bule k zahájení Svatého roku papež František. Odpuštění není slabostí, ale silou. Otevírá dveře novým začátkům, uzdravuje vztahy a přináší do srdcí pokoj. Přeji všem farníkům, aby dobře prožili postní dobu jako Poutníci naděje. Křesťanská naděje je zakotvena v Kristu, který přemohl smrt a otevřel nám cestu k věčnému životu. Je to nasměrování k věčnosti, která jediná dává smysl všemu pozemskému a učí nás, že bolesti, ztráty nejsou definitivní, ale budou proměněny v radost.

• P. Piotr Antkiewicz

Krátké aktuality

Postní doba

Bohoslužby ve všední dny budou až do Velikonoc v kostele sv. Jana Křtitele a to včetně pátečních křížových cest. Na Popelční středu bude navíc mše sv. v 19:00 v kostele sv. Bartoloměje. Ke svátosti smíření můžete využít zpovídání před každou mší sv. nebo zpovědní den ve čtvrtek 6. března či první pátek v měsíci.

Postní duchovní obnova

V sobotu 8. března od 9:00 ve farním sále proběhne duchovní obnova, kterou povede bývalý pardubický kaplan P. Miloslav Brhel, nyní farář v Červeném Kostelci. Téma „Jak neztratit naději v životních těžkostech“ vybral v souvislosti s mottem Svatého roku a inspirován životem rodičů svaté Terezie z Lisieux. Ti neměli doma pouze budoucí světici, ale i dalších 8 dětí. 4 jim zemřely a s některými měli problémy. Kromě přednášek bude příležitost i ke svátosti smíření a duchovní obnova bude zakončena mší sv. v 11:30 v kostele sv. Bartoloměje.

Svatý rok – přednáška P. Radka Martinka

V úterý 25. února v 19:00 jste zváni na faru na přednášku o historii a smyslu Svatých roků, které mají v církvi tradici od roku 1300. Vám dobře známý P. Radek Martinek je zárukou fundovaného i poutavého výkladu.

Putování po jižní Africe – promítání P. Jana Linharta

V úterý 18. března v 19:00 bude ve farním sále Jan Linhart promítat fotografie a vyprávět o své cestě po Jihoafrické republice. Jeho cesta měla za cíl mapovat i působení známého českého misionáře otce Čižkovského, který v roce 1948 emigroval do zahraničí, stal se oblátem a knězem a téměř 40 let působil u kmene Zulú. V roce 1991 se vrátil do vlasti a zasloužil se o obnovení svého řádu v ČR.

Oslava svátku svatého Josefa

Stejně jako v minulých letech bychom chtěli i letos v úterý 19. března společně s muži farnosti prožít slavnost sv. Josefa. Oslavu zahájíme mší sv. v 18:00 v kostele sv. Bartoloměje, kterou bude celebrovat pan biskup Josef a poté se s muži přesuneme do farního sálu k malému občerstvení a společné besedě. Mše sv. je samozřejmě přístupná všem, bez rozdílu pohlaví a věku :-).

5. Seminář o evangelizaci – pastorační veletrh

V sobotu 22. března proběhne v HK v Novém Adalbertinu Seminář o evangelizaci. Dopoledne bude přednáška P. Daniela Víchy, biskupského vikáře pro pastorační a evangelizační ostravsko – opavské diecéze, na téma „Všechno je jen stín, skutečnost je Kristus“ (srov. Kol 2,16). Odpoledne proběhne tzv. Veletrh pastoračních a evangelizačních aktivit. Půjde o možnost seznámit se a inspirovat se různými aktivitami farností v naší diecézi. Naše farnost bude prezentovat Modlitby za ulice a Kurzy alfa. Více informací a podrobnější program najdete na str. 16.

DO KALENDÁŘE

Farní pouť do katedrály

V rámci Svatého roku bychom pravidelnou jarní pouť směřovali do katedrály Svatého Ducha v HK. Poutě je naplánována ve velikonočním oktávu, na sobotu 26. dubna. Místo bylo vybráno s ohledem na možnost získat plnomocné odpustky. Druhým důvodem byla dostupnost. Vzhledem k tomu, že je HK vzdálen pouze 25 km, můžeme vykonat opravdovou pěší či cyklistickou pouť a i staří lidé mohou případně zvládnout krátkou cestu autobusem. Zároveň je to příležitost navštívit a pozdravit bývalého dlouholetého duchovního naší farnosti, otce Antonína v kostele Božského Srdce.

Farní festival

Druhou významnou a společnou farní aktivitou, s kterou je dobré při plánování počítat, bude tzv. Farní festival u salesiánů v neděli 25. května. Cílem akce je se alespoň jednou za rok opravdu všichni z Pardubic a okolí sejít na společné eucharistii, více se vzájemně poznat, něco společně prožít a poděkovat za vše, co v nás i v našich farnostech Pán koná. Protože kostely v Pardubicích jsou malé, využijeme podmínek sportovního areálu u salesiánů a budeme doufat v dobré počasí.

• *P. Jan Uhlíř*

KŘÍŽOVÉ CESTY 2025 – Kostel sv. Jana Křtitele

Termín	čas	skupina	vedení
7. března	17:20	SJVS	Yvona Begerová
14. března	17:20	ministranti	P. Piotr Antkiewicz
21. března	17:20	rodiny s dětmi	Zdeněk Lukavský
28. března	17:20	skauti	Marta Kohoutková
4. dubna	17:20	SJVS	Yvona Begerová
11. dubna	17:20	MM	Pavla Pecnová
středy	11:30		

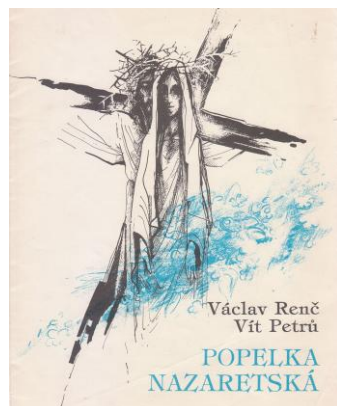
KŘÍŽOVÉ CESTY 2025 – Salesiáni

Termín	čas
Pátky	18:00
1. neděle postní	17:00
3. neděle postní	17:00
5. neděle postní	17:00

Aktuálně

Renčova Popelka Nazaretská u Salesiánů

V neděli 23. března 2025 vás v 17:00 zveme do kostela sv. Václava na představení Popelka Nazaretská. Báseň vznikla kolem roku 1955 v leopoldovské věznici, kde její autor, Václav Renč, básník, dramatik a překladatel, trávil své dny jako vězeň odsouzený ve vykonstruovaném procesu s katolickou inteligencí na 25 let. Kompozice Popelky o celkovém počtu 1752 veršů byla tvořena i fixována pouze v paměti. Hudbu k ní později složil Vít Petrů, varhaník a skladatel.

Unikátní dílo nám představí přeloučští hudebníci pod vedením Lucie Hadáčkové. Recituje Miroslav Kumstýř. Dobrovolné vstupné bude věnováno na projekt Přeloučského komunitního centra U apoštola. Víte, proč jsme zvolili právě toto datum?

*Dechnutím Krále Hospodina, květ liliový počne Syna.
A staniž se tak ještě dnes! Ač král, Duch Boží, svatá Panno,
vyčkává na tvé ne či ano. Svobodně vol a odpověž.*

• P. Václav Čunek

Pozvání na sederovou večeři

Přijměte pozvání na společné prožití **Pesachového sederu** neboli slavnostní večeře podle tzv. „křesťanské pesachové hagady“, což je řád domácích bohoslužeb během židovského svátku Pesach doplněný o křesťanský pohled na symboliku jednotlivých částí. Touto večeří si připomeneme **poslední večeři Páně**, kdy Židé právě v tom čase slavili počátek svátku Pesach (Velikonoc). Ten začíná 15. den měsíce Nisan (letos připadá 15. Nisan 5785 na neděli 13. dubna 2025 – tedy shodou okolností na Květnou neděli).

Kdy: V neděli 13. dubna 2025 (Květná neděle) od 15:30 hod. (cca 3 hod.)

Kde: farní sál Římskokatolické farnosti, Kostelní 92

Seder je složen z 15 částí a jeho součástí je výklad Božího slova, konzumace jídla a pití (maso, salát, vejce, ovoce, nekvašený chléb, víno apod.), zpěv písní, aj.

Kapacita je omezená
na maximálně 25 osob.

Prosíme zájemce o závaznou registraci, a to buď na webových stránkách farnosti nebo na telefonu 606 427 580, a to nejpozději do čtvrtka 10. dubna 2025.

V případě nízkého zájmu bude akce zrušena – o tom budeme případně přihlášené informovat.

Další informace zašleme přihlášeným na jejich kontaktní adresy.

• Na setkání s vámi se těší Petrášovi

Pastorační rada 16. ledna – shrnutí

Na úvod PR proběhlo hodnocení adventních a vánočních akcí. Pozitivně byla hodnocena duchovní obnova u salesiánů, včetně diskuze a sdílení ve skupinkách. O sobotní roráty i následné ranní snídani je stále větší zájem. Příští rok bychom rádi více na veřejnosti propagovali Betlémské světlo a využili tuto aktivitu pro případnou pastorační. Velmi oceňovaný byl nápad uskutečnit tradiční vánoční koncert scholy na farní zahradě. Dalším bodem byla diskuze nad programem Farního festivalu, který bude 25. května. Shoda panovala nad cílem akce, tedy společné setkání všech farníků na jedné bohoslužbě a možnosti vzájemně se více poznat. Důraz bude kladen na dobře připravenou liturgii, v které budou zapojeny různé skupiny farnosti. Další program bude ještě podrobněji pomyšlen do příští PRF. Krátce se řešil čas postní duchovní obnovy na faře. Většina se přiklonila k dopoledni. Jan Uhlíř informoval o možnosti přesunout večerní bohoslužby do vytápěného kostela sv. Jana. Především z časových důvodů po roce opouštějí PRF Iva Šislerová a Petr Kučera. Ze své pozice je jmenoval do PRF sám statutár P. Jan Uhlíř a měl s nimi dohodu, že to na rok alespoň zkusí. I jejich roční působení v PRF bylo obohacující, za což oběma děkujeme. Následovaly informace o Modlitbách za ulice – v Domě hudby se instaluje „kostka“ s mašlemi a vysvětlením aktivity, aby se tato iniciativa dostala i na veřejnost. Jiří Petráš informoval PRF o jednáních ERF, salesiáni o připravované oslavě Dona Boska, Marie Hubálkové a činnosti charity. Druhá část byla už po druhé věnována synodální formě diskuze o farnosti. P. Jan Uhlíř jako podklad k diskuzi připravil kapitolu z knihy J. Mallona Proměna farnosti, v které se bude pokračovat v dalších setkáních. Příští setkání PRF bude ve čtvrtek 6. března v 19:00.

• *Jan Uhlíř*

Ohlédnutí za rokem 2024

Vstoupili jsme do roku 2025 a s pomocí Boží již prožíváme druhý měsíc tohoto jubilejního roku. Rok 2024 byl pro nás uzavřen hlubokým duchovním prožitkem vánočních svátků – slavnostní atmosféru jsme měli možnost prožít ve svých rodinách, v kruhu svých blízkých. Mnoho krásného jsme si odnášeli v srdcích i ze svátečních bohoslužeb. Slavnostní liturgie, stisky rukou našich duchovních otců, osobní dopisy s přáním Božího požehnání a další projevy velké vřelosti nám farníkům byly důkazem hřejivého vztahu a vzájemného soucítění Božích dětí. Děkovná mše svatá byla skutečným projevem vděku duchovních otců za spolupráci farníků a jejich podílu na chodu našich farností. Dovoluji si však ještě jménem svým a věřím, že i jménem všech farníků, zvláště poděkovat celému týmu našich duchovních otců a jáhnů, kteří stojí v čele našich farností a jsou nám neustále k dispozici nejen radou, ale i udělováním svátostí, povzbuzením a dalšími činnostmi. Vždyť kde by byly naše farnosti bez jejich působení.

Na přímluvu Panny Marie a sv. Bartoloměje ať vám Pán žehná, uděluje potřebné milosti a zdraví k výkonu vašeho poslání.

Děkujeme, že jste v Pardubicích a okolí s námi!

Za všechny farníky přeje, děkuje a v modlitbě vyprošuje vše potřebné

• *Anna Hofericová*

Připomenutí aktivit v roce 2024

Vzhledem k mnoha novým a novým událostem mnohdy rychle zapomínáme na to, co jsme prožili. Pokusil jsem se udělat „stručný“ (a rozhodně ne úplný) seznam prožitých aktivit v našem farním společenství za minulý rok. Cílem je si připomenout třeba příjemně prožité chvíle a radovat se z toho, co se nám společně s pomocí Boží podařilo, na co rádi vzpomínáme nebo dále navazujeme.

Leden

- Tříkrálová sbírka
- Setkání dobrovolníků a dobrodinců – poprvé v pátek a se mší sv.
- První setkání nové pastorační rady
- Víkend pro mládež
- Oslava Dona Boska u salesiánů – naposledy v MUCu
- 15. duchovní setkání žen na faře – téma „O laskavosti, něze a slabosti aneb o kráse ženství“
- 16. Piksla ples v Černé za Bory
- Ekumenické setkání se vzájemným představením v Arše a bohoslužba v kostele sv. Bartoloměje
- Oficiálně začíná proces úpravy liturgického prostoru v kostele sv. Bartoloměje – setkání a vyjádření diecézní liturgické komise k návrhu arch. Pleskota
- Setkání učitelů farnosti
- Děkovný koncert v Lánech na Důlku – po malování presbytáře

Únor

- 9. Charitní ples v Ostřešanech
- Duchovní obnova pro mládež v Rokytnici v Orlických horách
- Duchovní obnova pro muže ve Slavoňově
- Postní duchovní obnova s P. Janem Linhartem – téma Zkoušky víry
- Vyprávění P. Jana Linharta o cestě po Malajsii
- Začátek přípravy dětí na první sv. přijímání
- Ukončení činnosti občůdku Bartholomeum
- Ustanovení nové ekonomické rady farnosti
- Návštěva zástupců partnerské farnosti z Augsburgu – předání paškálů

Březen

- Přednáška o průzkumu hrobky Vojtěcha z Pernštejna
- Zádušní mše sv. k 390. výročí úmrtí Vojtěcha z Pernštejna
- Návštěva sklípku v Dolních Bojanovicích
- Víkend pro kluky 11+ a holky 11+
- Diecézní setkání mládeže v HK
- Oslava svátku sv. Josefa s posezením mužů na faře
- Převedení mikulovického hřbitova, márnice a staré školy na obec
- Slavení sederové večere na faře
- Velikonoce pro mládež u salesiánů
- Poprvé se slaví velikonoční triduum pro rodiny s dětmi v klášterním kostele
- Zapojení žen do obřadu mytí nohou
- Velkopáteční křížové cesty – ve Spojile a v Končinách u Litomyšle
- Křest 9 katechumenů

Duben

- Farní pouť do Kutné Hory
- Začíná pravidelná čtvrtěční adorace
- Prezentace nového oltáře farníkům
- Scholička s přespáním
- Víkend pro mládež 11+
- Ministrantský výlet na kolech
- Mše sv. za Charitu v kostele sv. Bartoloměje

Květen

- Víkend pro děti z 4.-5. tříd v Novém Městě nad Metují
- Tvoření pro děti s přespáním
- OteFest – slavnostní otevření opraveného kostela sv. Václava a salesiánského centra, návštěva diecézního biskupa Mons. Jana Vokála, výstava fotografií, bohatý program
- Beseda o práci ukrajinské charity
- Mše sv. v kostele sv. Bartoloměje v rámci Pardubického hudebního jara v kostele sv. Bartoloměje – kázání P. Tomáše Petráčka

Červen

- Slavnost Božího Těla
- Noc kostelů – nově zapojen kostel sv. Jana
- Předtáborové setkání
- První sv. přijímání - 22 dětí v klášterním kostele
- Oslava životních jubileí duchovních
(75 – Josef Kajnek, 50 – Jan Uhlíř, 40 – Piotr Antkiewitz)
- Loučení s P. Tomášem Kvasničkou – od srpna působí v Chrasti
- Skauti v Podskale
- Končí mše sv. ve Svítkově

Červenec

- Zahájení opravy fasády na kostele sv. Bartoloměje
- Vytopení velkého sálu pod salesiánským kostelem přívalovým deštěm
- Mládež na výletě v Polsku
- Skautský tábor u Vortové
- Salesiánské tábory pro děti na Míčově a v Kněžicích
- Natáčení studentského filmu v rámci Projektu naděje v kostele sv. Bartoloměje a u salesiánů

Srpen

- Poutní mše sv. u sv. Bartoloměje – P. Karel Moravec
- Úklid fary v Rosicích
- Salesiánský příměstský tábor pro děti a akce pro mládež na Vendryni

Září

- Charita otevřela Lesní mateřskou školu sv. Františka ve Svítkově
- Poděkování a loučení se salesiánským bratrem Georgem Woclawkem
- Začíná cvičit malá schola kolem Marie Sychrové
- Cyklovýlet pro děti z 5.-6. tříd
- Duchovní obnova pro seniory ve Slavoňově
- Farní den – obřad přijetí mezi katechumeny a připomenutí 25 let kněžství J. Uhlíře)
- Dny evropského dědictví – přednáška prof. Vorla v kostele sv. Bartoloměje
- Žehnání svatojakubského patníku v Kokešově
- Svatováclavský den u salesiánů – požehnání nového obrazu v presbytáři od V. Sokola
- Poutní mše sv. s posezením v Rosicích

Říjen

- Začíná kavárna „Po deváté“
- Celostátní setkání Modliteb Matek
- Zahájení Kurzu Alfa
- Začátek přípravy na biřmování
- Sčítání lidí na bohoslužbách
- Začínají Modlitby za ulice
- Koncert Dagmar Peckové v Mikulovicích
- Udílení svátosti nemocných
- Farní pouť do Pravonína ke hrobu P. Antonína Dudy – 10. výročí úmrtí

Listopad

- Nedělní řeckokatolické bohoslužby v kostele sv. Jana
- Přednáška P. Jana Kotase o liturgickém prostoru
- Celorepublikový turnaj ve stolním tenise pro děti ze salesiánských středisek
- Duchovní obnova u salesiánů s P. Michaelem Martinkem – téma Poutníci naděje
- Úprava nové místnosti na faře

Prosinec

- Roráty
- Bohoslužba ke Světovému dni zesnulých dětí
- Adventní koncert salesiánské scholy a opětovné zprovoznění sálu pod kostelem
- Výlet do Prahy pro děti z 5.-6. tříd
- Dokončení opravy části fasády na kostele sv. Bartoloměje
- Dokončení 2. etapy opravy varhan v kostele sv. Jiljí
- Skauti rozdávají Betlémské světlo – koncertík v kostele sv. Bartoloměje
- Tradiční vánoční koncert scholy – poprvé na farní zahradě
- Zahájení Svatého roku

Rád bych připomenul i pravidelné aktivity ve farnosti a setkávání společenství

- Večeřadlo Panny Marie (1. sobota)
- Modlitby za kněze (1. pátek)
- Živý růženec
- Modlitba za národ
- Setkání seniorů (2. středa v měsíci a 2. sobota v měsíci u salesiánů)
- Modlitby matek (6 ??? skupinek)
- Modlitby otců
- Setkání mužů nad Písmem
- Zpovědní den (čtvrtek před prvním pátkem)
- Studentské mše sv. a setkání vysokoškoláků (středa)
- Setkávání ministrantů (pátek)
- Setkávání skautů (čtvrtek a pátek)
- Výuka náboženství – (čtvrtek fara a pátek salesiáni)
- Společenství středoškoláků (úterý)
- Společenství rodin
- Společenství mladých rodin
- Gama
- Večer chval s adorací v kostele sv. Bartoloměje
- Adorace a modlitba růžence u salesiánů (středa)
- Chránový sbor
- Klášterní schola
- Kroužky (stolní tenis, taneční, sportovky, pánská a dámská skupinka, Salíček...)
- Společenství v modlitbě a sdílení
- Setkání chlapi.cz
- *P. Jan Uhlíř*

Statistika církevních úkonů v roce 2024

úkon	Pardubice	Mikulovice	Třebosice	Rosice nad Labem
KŘEST	46	0	4	0
BIŘMOVÁNÍ	10	0	0	0
PRVNÍ SVATÉ PŘIJÍMÁNÍ	31	0	0	0
SVATBY	4	0	1	0
POMAZÁNÍ NEMOCNÝCH	179	3	9	96
POHŘBY	49	1	3	2

Fasáda kostela sv. Bartoloměje

Jistě jste si všimli, že v loňském roce byla zahájena oprava pláště kostela sv. Bartoloměje. Je to akce, která by měla trvat více let a její délka záleží na možnosti získání finančních prostředků z dotačních programů. V první etapě byla provedena oprava západního štítu lodi kostela a štítu předsíně. Byly restaurovány kamenné prvky vstupního portálu, fasádní prvky z umělého kamene (ukřižovaný Kristus, erby, Boží oko, hamza) a mozaiková výzdoba. Po předání stavby bylo zjištěno, že barevnost fasádního nátěru není jednotná, proto byla podána reklamace a dodavatel stavebních prací v letošním roce provede opravu.

Celková cena prací v loňském roce činila 3 214 tis. Kč. Dotace Pardubického kraje byla ve výši 2 950 tis. Kč, my jsme se podíleli částkou 214 tis. Kč a z Fondu solidarity jsme na opravu dostali 50 tis. Kč. V letošním roce podáme další žádosti a doufáme, že se nám podaří alespoň dokončit fasádu průčelí předsíně kostela.

Velký dík patří Ing. Romanu Línkovi za získání mimořádné dotace, která nám umožnila pustit se do této náročné opravy.

• Helena Kosová

Nové platební terminály ve farnosti

Rád bych vás seznámil s jednou novinkou ve farnosti, a to platebními terminály. Farnost pořídila v prosinci dva platební terminály. Jeden stacionární do kostela sv. Bartoloměje, kde návštěvníci či věřící mohou přispět na činnost farnosti v několika předvolených částkách. Terminál je přístupný i pro návštěvníky v případě zavřené vstupní mříže. Druhý terminál je přenosný a bude příležitostně používán na akcích farnosti a na mších v jiných kostelech farnosti. Tento terminál je obsluhován nyní p. Jiřím Petrášem.

K nákupu terminálu se rozhodla ekonomická rada farnosti v listopadu 2024 a byl realizován v prosinci. Celková cena nákupu terminálů nepřesáhla 13 tisíc CZK a během prvních dvaceti dnů v prosinci se celkem vybralo cca 43 tisíc CZK. Tímto nákupem farnost rozšířila možnosti, jak věřící mohou přispět farnosti mimo dosavadní formy daru v hotovosti nebo převodním příkazem. Pokud ale dárce požaduje pro uplatnění vrácení daně potvrzení o daru, je nutné příspěvek zaslat převodním příkazem na bankovní konto farnosti.

• Zdeněk Lukavský, člen ERF

J. Pleskot v Pardubicích: nový oltář se blíží realizaci

Ve středu večer **12. února 2025** zavítal do Pardubic architekt Josef Pleskot. Přijal totiž pozvání farnosti a Pardubického kraje na besedu, která se uskutečnila v rámci cyklu přednášek Klubu přátel Pardubicka. Zájem o besedu předčil očekávání organizátorů, kapacita sálu Jana Kašpara v budově Krajského úřadu na Komenského náměstí byla zcela zaplněna. Poutavému vyprávění o celoživotní práci architekta naslouchalo pestré publikum pravidelných posluchačů přednášek rozšířené o mnoho farníků, ale také zájemci z řad odborné veřejnosti. Jednotným motivem přednášky bylo téma otevírání a spojování, které vyjadřuje architektův přístup k tvorbě a mimořádný smysl pro společenskou odpovědnost. Vedle ukázek výjimečných architektonických realizací byl prezentován návrh úpravy presbytáře kostela sv. Bartoloměje s novým oltářem. Přípravovaný záměr, jehož realizace má proběhnout během letošního roku, se tak dostává do širšího povědomí.

Úpravu interiéru kostela totiž považujeme za vhodnou příležitost zaujmout širokou veřejnost. Vzhledem k dosud shromážděnému množství prostředků (aktuální stav sbírky je 1 769 133 Kč) byla zahájena příprava samotné realizace úpravy liturgického prostoru. Připravuje se harmonogram prací a probíhají jednání s možnými dodavateli kamenických prací.

Na lednovém setkání s architekty Pleskotem a Schmidtem byly za účasti kameníka se specializací na pískovec diskutovány možnosti technického a statického řešení. Ve společné shodě byl předběžně vytipován kamenolom Vyhnanov, který nabízí pískovec očekávané kvality, jemné textury a požadované barevnosti a živosti vzhledu. Z pohledu plánování realizace směřujeme k rozložení do dvou fází, kdy by první fáze s odstraněním zvýšené podlahy v presbytáři mohla proběhnout do Velikonoc. Velikonoční svátky by proto musely být slaveny v určitém provizoriu. Období od Velikonoc do letních prázdnin by pak mohlo sloužit pro provedení průzkumu podloží a nedestruktivního průzkumu některých hrobků. Druhá fáze by pak proběhla během letních měsíců, během nichž by byly instalovány pískovcové prvky do finální podoby.

Děkujeme za dosavadní finanční i jinou podporu, budeme vděční za jakýkoli další příspěvek, který pomůže k realizaci v zamýšleném rozsahu.

• *Za realizační výbor Lukáš Pavlík*

Symbolika loga: Naděje, bratrství, víra

Logo zobrazuje čtyři postavy různých barev, symbolizující celé lidstvo.

Postavy se objímají, což vyjadřuje solidaritu a bratrství mezi národy. Jedna z postav se drží kříže, který ve spodní části přechází do tvaru kotvy – symbolu víry a naděje, jež nás podpírá zejména v těžkých časech. Ve spodní části loga jsou modré vlny, které ukazují, že životní cesta není vždy snadná a klidná. Kotva ponořená do těchto vln zdůrazňuje, že naděje je jako opora, kterou potřebujeme během bouří, podobně jako námořníci využívají kotvu v nouzových situacích.

Logu dominuje několik postav, což zároveň poukazuje na to, že naše cesta není jen individuální, ale je společná a směřuje ke kříži. Kříž, jenž dominuje logu, symbolicky sklání svou přítomnost k lidstvu, aby mu poskytl útěchu a jistotu naděje.

Motto: „Poutníci naděje“

Motto „Poutníci naděje“ bylo zvoleno pro vyjádření potřeby dát smysl přítomnosti, aby se stala přípravou pro opravdový posun směrem do budoucnosti, a aby umožnila vnímat různé příchozí výzvy a reagovat na ně. Logo obrazovým způsobem vystihuje teologický význam tohoto smyslu, který pochází z víry v Ježíše Krista.

Svatý rok 2025 – Bula „Naděje neklame“ (2. část)

Papež František v druhé části dokumentu, kterým vyhlásil Svátý rok, připomíná jednotu tří božských ctností – víry, naděje a lásky a zabývá se základem křesťanské naděje, kterým je **víra ve věčný život**. „Máme v ctnosti naději, v níž jsme byli spaseni, jistotu, že dějiny lidstva a každého z nás nesměřují do nějakého slepého bodu nebo do temné hlubiny, ale k setkání s Pánem ve slávě.“ (19) ...

„Křesťanská naděje spočívá právě v tomto: tváří v tvář smrti, kdy se zdá, že všechno končí, se člověku dostává jistoty, že díky Kristu, jeho milosti, která nám byla dána ve křtu, „život [...] nezaniká, ale [...] naplňuje [se]“ ... „A když tváří v tvář smrti, onomu bolestnému odloučení, které nás nutí opustit to všechno, co je nám nejdražší, není možná žádná výmluva, bude nám Svátý rok příležitostí, abychom s neskonale vděčností znovu objevili dar nového života, který jsme obdrželi ve křtu a který dokáže proměnit ono drama smrti.“ (20)

V této souvislosti nám připomíná mučedníky, „kteří jsou nejpřesvědčivějšími svědky této naděje. ... Díky své pevné víře ve zmrtvýchvstalého Krista se dokázali vzdát samotného života zde na zemi, aby nehradili svého Pána.“ Dále se zamýšlí nad tím, co bude po smrti a rozvíjí myšlenku o pravém štěstí, které je povoláním lidské bytosti, cílem, který se týká každého z nás. (21)

Další skutečností spojenou s věčným životem je **Boží soud**, jak na konci našeho života, tak na konci věků. Soud Bohem, který je Lásky ... je založen na lásce. ... Jde tedy o soud odlišný od soudů lidských a pozemských. Je třeba ho chápat jako pravdivý vztah s Bohem-Láskou a námi samými v rámci neproniknutelného tajemství Božího milosrdenství. ... A protože si v této souvislosti nelze představit, že by spáchané zlo zůstalo skryto, je třeba, aby bylo očištěno, aby nám bylo umožněno vejít s konečnou platností do Boží lásky. V tomto smyslu je pochopitelná nezbytnost modlit se za ty, kteří už dokončili svou pozemskou pouť. Jde o solidaritu prostřednictvím přímluvné modlitby, která nachází svou účinnost ve společenství svatých, ve společném poutu, které nás spojuje v Kristu, prvorozeném mezi vším stvořením. Odpustky, které lze u příležitosti Svatého roku získat... (22)

Papež František v této souvislosti vysvětluje svátost smíření a povzbuzuje k jejímu přijímání. **Svátost smíření** není jen krásnou duchovní příležitostí, ale představuje rozhodný, zásadní a nepostradatelný krok na cestě víry každého z nás.

Tedy dovolujeme Pánu, aby zničil naše hříchy, uzdravil naše srdce, pozvedl nás a objal, aby nám dal poznat svou něžnou a soucitnou tvář. Opravdu neexistuje lepší způsob, jak poznávat Boha, než ten, že se s ním necháme smířit (srov. 2 Kor 5,20), že zakusíme jeho odpuštění. Nezřičejme se tedy zpovědi, ale objevme krásu této svátosti uzdravení a radosti, krásu odpuštění hříchů! (23)

V další části trochu osvětluje **téma odpuštěkú**. Z vlastní zkušenosti víme, že hřích „zanechává stopy“, má důsledky, a to nejen viditelné navenek jako spáchané zlo, ale také vnitřní ... V našem lidství, slabém a přitahovaném zlem, tedy přetrvávají „zbytky hřichu“. A ty lze odstranit právě odpušky, a to vždy díky milosti Krista, který, jak napsal svatý Pavel VI., je „naším ‚odpuštěkem‘“. (23)

V souvislosti s prožitým Božím milosrdenstvím má papež naději, že se bude měnit i naše osobní i společná budoucnost. „Pokud člověk zakusí úplné odpuštění hříchů, nemůže jinak než otevřít své srdce a mysl **odpuštění druhým**. Odpuštěním se nepředělá minulost, odpuštění nemůže změnit to, co se už stalo. Může však změnit budoucnost a umožnit to, že budeme žít jinak, bez zášti, jízlivosti a pomsty. Budoucnost projasněná odpuštěním se dokáže dívat na minulost jinými očima, pokojnějšíma, i když ještě zalitými slzami.“ (23)

Papež nám též připomíná, že „nejdůvěryhodnějším svědkem naděje je **Matka Boží**. V ní vidíme, že naděje není pošetilým optimismem, ale darem, který je nám z milosti dán do reality života. ... Tím, že z lásky tuto bolest snášela, stala se naší Matkou, Matkou naděje. Není náhodou, že lidová zbožnost nadále vzývá Pannu Marii jako Stella maris. Nazývá ji jménem, které vystihuje jistou naději, že v bouřlivých situacích našeho života nám Matka Boží přijde na pomoc, povzbudí nás a vybídne k tomu, abychom důvěřovali a dál doufali.“ (24)

V úplném závěru buly cituje úryvek z listu Židům, který dal **naději symbol kotvy**: „S důvěrou se pevně opřeme o (nalezené) útočiště a jistě dosáhneme vytoužených (hodnot), které jsou nám určeny. (V této naději) máme bezpečnou a pevnou kotvu pro duši. Ona proniká až do samého vnitřku (nebeské velesvatyně), kam pro nás jako předchůdce vstoupil Ježíš“ (Žid 6,18-20). ... Obraz kotvy je výstižný, pomáhá nám pochopit stabilitu a jistotu, kterou uprostřed rozbouřených vod života máme, pokud důvěřujeme Pánu Ježíši. Životní bouře nás nikdy nepřemohou, protože jsme zakotveni v naději na milost, která nás uschopňuje k tomu, abychom žili v Kristu a překonali hřích, strach a smrt. Tato naděje je daleko větší než to, co nám může přinášet každodenní uspokojení a co může zlepšovat podmínky našeho života. Tato naděje nás přenáší přes zkoušky, kterým jsme podrobováni, a povzbuzuje nás, abychom šli dál, aniž bychom z očí ztráceli velikost cíle, ke kterému jsme povoláni, cíle, kterým je nebe. (25)

• *Výtažek z buly *Spes non confundit* připravil Jan Uhlíř*

Jubileum mládeže v Římě

Jubileum mládeže se bude konat **od 28. července do 3. srpna 2025** (pondělí až neděle) přímo v srdci křesťanského světa – v Římě.

Je určena pro všechny mladé lidi ve věku 18–30 let.

Zájemci se můžou přihlásit u otce Piotra na tel. **603 550 271**

do konce února. Doprava bude společná buď autobusem nebo letadlem.

Hlavní motto zní „Poutníci naděje“. Akce není v první řadě setkáním, ale poutí.

Ústředním programem je putování ke svatým branám čtyř velkých římských bazilik.

Vrcholem bude slavnostní vigilie a mše svatá se Svatým otcem na Tor Vergata.

Událost přinese nezapomenutelné chvíle modlitby, setkání a duchovního povzbuzení v mezinárodním společenství mladých lidí.

• P. Piotr Antkiewicz

5. Seminář o evangelizaci v HK

Hlavním hostem 5. Semináře o evangelizaci je P. ThLic. dr. Daniel Vícha, biskupský vikář pro pastorační, evangelizaci a vzdělávání Biskupství ostravsko-opavského.

Mottem dopoledního programu je verš z listu Kolosanům 2,17:

„Všechno je jen stín, skutečnost je Kristus“.

Dnešní evangelizace se musí zakládat na vnitřní opravdovosti a nesmí ulpívat pouze na lidských tradicích, nýbrž směřovat k hlubšímu duchovnímu poznání vztahu Boha k člověku. Kristus je jediný pravý zdroj smyslu a podstata reality života. Vše, co je v materiálním světě, je pouhý „stín“ – dočasný a nedokonalý odraz plnosti, která je obsažena v Kristu. Tento koncept má důsledky pro duchovní život křesťana, neboť obrací pozornost od vnějších forem náboženské praxe k vnitřnímu vztahu s Kristem.

Program dne:

9:00–9:30 Registrace

9:30–10:00 Zahájení a modlitba

10:00–10:45 Přednáška (1. část)

10:45–11:00 Přestávka

11:00–11:45 Přednáška (2. část)

12:00–13:00 Oběd

13:00–15:00 Veletrh pastoračních a evangelizačních aktivit

15:00–15:30 Odpoledne chval v kostele P. Marie, možnost svátosti smíření

Účastnický poplatek: 150 Kč. Je možné si objednat oběd za 250 Kč.

Uzávěrka přihlášek je 14. 3. 2025.

Přihlásit se můžete na <https://www.bihk.cz/evangelizace/chystane-akce>

• P. Jan Uhlíř

MANŽELSKÁ SETKÁNÍ

Letní kurzy v roce 2025

Kurz je zaměřený na obnovu a prohloubení vztahů mezi manžely a v rodině. Účastnit se mohou manželské páry každého věku. Na programu jsou témata manželská krize, komunikace, rozdíly mezi mužem a ženou, sebevědomí, odpuštění, naplňování potřeb a sexualita. Účast na tomto kurzu je příležitostí k obnově vztahu, posílení partnerské lásky, k výměně zkušeností i k duchovnímu povzbuzení. Je možné s sebou vzít i děti, pro které je připraven program. Celý týden probíhá v přátelském, ekumenickém duchu a je otevřený všem. Kurzů Manželských setkání se v ČR zúčastnilo již více než 8 000 manželských párů.

Kurzy se stejným obsahem se konají:

29.6.-6.7. 2025 Kroměříž, pořádá YMCA Setkání

Přihlášky a bližší informace: www.manzelska.setkani.org, nebo Markéta Zelinková, YMCA Setkání, Teyschlova 14, 635 00 Brno, e-mail: kancelar@setkani.org
mobil: 777 131 575

12.-19.7. 2025 Velehrad, pořádá Centrum pro rodinu a soc.pěči z.s.,

Přihlášky a bližší informace: www.prorodiny.cz nebo Lenka Putzlacherová, CPR Ostrava, Kostelní nám. 1, 728 02 Ostrava, e-mail: manzelskasetkani@prorodiny.cz,
mobil: 736 185 701

12.-19.7. 2025 Blatná, pořádá Šance pro manželství z.s.

Přihlášky a bližší informace: www.manzelskasetkani.cz, nebo Ondra Lednický,
mobil: 734 647 785 e-mail: info@manzelskasetkani.cz

20.7.-2.8. 2025 Manželská setkání 50+, Vranov u Brna

Pořádá Centrum pro rodinu Vysočina, www.centrumrodin.cz Kontakt: Jana Švíková, jana@svika.eu, petr@svika.eu tel. 724 295 234 Kurz je určen pro manželské páry v druhé polovině života, včetně vdov a vdovců i jednotlivců, jejichž partner už nemůže ze zdravotních či jiných důvodů absolvovat týdenní program mimo svůj domov.

20.-27.7. 2025, Herlíkovice, pořádá CASD.

Přihlášky a bližší informace: na www.primavztahy.cz, nebo Pavel Smolka,
mobil: 608 739 855, e-mail: pavel.smolka@post.cz

8.-16.8. 2025 Kroměříž, pořádá YMCA Familia

Přihlášky a bližší informace: www.familia.cz, nebo YMCA Familia, Klášter Fortna (Plechl), Hradčanské nám. 3, 118 00, Praha; kontaktní osoba: Carlos Plechl,
mobil: 606 745 048; e-mail: ms@familia.cz

Kurz Beta

Přirozeným pokračováním loňského podzimního kurzu Alfa, do kterého se zapojilo přes třicet nadšených účastníků, je od ledna probíhající kurz Beta. Koná se jednou za dva týdny, jen s tím rozdílem, že jeho program a náplň je do jisté míry tvořena samotnými účastníky, protože na začátku kurzu měl každý možnost navrhnout téma, které by ho zajímalo na jeho cestě víry. Jedná se o témata, která souvisí s poznáváním nauky katolické církve, a při kterých můžeme sdílet i svoje dosavadní zkušenosti, prožívání víry, pokládat otázky a hlavně společně (zkoušet) hledat odpovědi. Každé setkání také nabízí možnost prožít některého z mnoha způsobů modlitby – pokladů církve, a to ve vznikajícím společenství podobně naladěných účastníků. Dosud jsme tak měli možnost zažít modlitbu examen, litanie ke svatým nebo křesťanskou meditaci. Témata, kterými jsme letos kurz Beta odstartovali, byla: rozlišování Boží vůle, andělé a svatí jako naši patroni a autorita církve. Každý z účastníků má možnost si některé z témat, které ho oslovuje nebo k němu má blízko, vybrat a ostatním přednést. Je velmi podnětné pozorovat a moci zažít tato živá setkání, která jsou bohužel někdy až příliš krátká :-).

Prosíme vás o modlitby za kurz Beta i za naši farnost, aby se nám společně dařilo vytvářet přátelské prostředí pro naše nové bratry a sestry.

• *Miroslav Tenk*

Milionkrát viac

Ahoj priatelia, ako sa máte? Ja som Peter. Chodím na kurz Gama a mám sa fajn. Určite už každý z vás niekedy škrtol zápalkou, aby si niečo zapálil... cigaretu, sviečku, niečo uvaril, zohrial obed. Proste iskra a plamienok horí. Je vám fajn a príjemne. U nás na Game to horí a svieti úplne krásne. Gama je voľným pokračovaním kurzov Alfa a Beta. Alfa je živá viera. Gama je jej pokračovaním. Je to živé spoločenstvo vo farnosti. Rozoberáme tu sv. Písmo a jeho odkaz z pohľadu pre našu dobu. Diskusie a rozhovory. Bavíme sa a riešime aj aktuálne potreby farnosti... upratovanie a výzdoba kostolov, príprava občerstvení, modlitby ulíc, farné výlety a púte. Gama je živé spoločenstvo vo vašej farnosti, ktoré dáva milionkrát viac možností konať dobro... tak my už škrtáme zápalkou, aby sme vám pripálili... Stretávame sa raz za dva týždne na fare. Info: kancelária farnosti bednarova.pavla@dihk.cz nebo vera.pavlickova17@gmail.com Tešíme sa na vás.

• *Peter Hajaš*

Víkendová duchovní obnova ve Slavoňově

14. – 16.02.25

Když se objevila informace, že v únoru bude ve Slavoňově duchovní obnova pro muže, okamžitě jsem se přihlásil. Ve Slavoňově jsem byl na víkend již dvakrát a pokaždé jsem odtamtud odjížděl jako jiný člověk. Vždy byl víkend nabitý skvělým programem, vždy to bylo ve společnosti skvělých lidí a vše bylo vždy doplněno i skvělým jídlem. A letos to nebylo jiné.

Otec Jan vše opět perfektně naplánoval, Jirka zorganizoval, Pavel navařil a opět se sešla skupina zajímavých a otevřených lidí.

Tématem sobotního dopoledne bylo rozhodování. Nejprve jsme četli úryvek z Bible z knihy Jozue s důrazem na část, kde Hospodin ujišťuje Jozua „nenechám tě klesnout a neopustím tě“ a následně jej nabádá „buď rozhodný a udatný“. Po rozboru textu jsme se pustili do čtení praktických rad pro rozhodování podle sv. Ignáce z Loyoly a také jsme vše pak probírali v malých skupinkách.

Odpoledne jsme vyrazili do Rokole, kde v kostele Panny Marie Rokolské celebrou mši otec Jan za získání odpustků ve Svatém roce.

Večer pak byla při svíčkách v kapli v Rokoli adorace, kde jsme se modlili jeden za druhého. Při obou mých předchozích pobytech ve Slavoňově jsem zažíval duchovní věci, které jsem nezažil nikdy dříve a pokaždé jsem si myslel, že to je nejvíc, že již nikdy nic podobného nezažiji. Ó, jak jsem se mýlil. Večer v kapli, kam se vejde 20 lidí, je osvětlená svíčkami a je díky péči schonstattských sester vytopená, působí společná modlitba 18 mužských hlasů vsutku iniciačně. Když potom jednotlivě přistupujete k oltáři, poklekáte a vyznáváte Pánu své díky a své prosby a když k vám následně přistupují jednotlivě ostatní muži, kladou vám ruku na rameno a modlí se za vás, je to něco, co je nepopsatelné a nesdělitelné. Nebyl jsem zdaleka jediný, komu se chvěl hlas a tekly slzy po tvářích. V tu chvíli jste jen a pouze v přítomném okamžiku, v čase, který se zastavil, obklopen nekonečnou milostí. Děkuji a přeji si, aby měl každý možnost toto zažít.

V neděli jsme šli společně na mši do kostela sv. Jana Křtitele ve Slavoňově, kterou velmi hezky celebroul Mons. Vladimír Hronek. Dopoledne pak ještě společně proběhla Lectio Divina a po obědě jsme se rozjeli směrem k domovům.

Na závěr ještě drobný příběh z pondělního poledne: Šli jsme společně s mým dospělým synem na oběd. Hned po příchodu se mě servírka ptala, co se mi stalo. Řekl jsem, že nic, že je vše v pohodě. Při objednávání si mě pozorně prohlížela a při placení to již opět nevydržela a opět se zeptala: „Co se děje, ty jsi dnes úplně jiný.“ Než jsem stačil cokoliv odpovědět, řekl jí můj Syn: „Je obnovenej.“

Chci tady tedy moc a moc poděkovat za tu obnovu, která se se mnou udála: otci Janovi za úžasné naplánování celého víkendu, Jirkovi za perfektní organizaci, Pavlovi za to, že se celý víkend staral o to, abychom byli na nadcházející půst dostatečně vykrmení, Petrovi za to, že nic nepodcenil, vyměnil staré struny za nové a společně s Mirkem obstarali hezký hudební doprovod a všem, kteří jste byli, za to, že jste byli, protože díky vám to bylo takové, jaké to bylo. Úžasné.

• *Karel Kotera*

Duchovní obnova pro ženy

V sobotu 25.1.2025 se sešlo v sále pardubické fary asi 60 žen nejen z naší farnosti, ale i z bližšího a vzdálenějšího okolí, na duchovní obnovu vedenou Ing., Mgr. Františkou Böhmovou, tentokrát na téma Vděčnost. Působivou přednášku provázely citáty vztahující se k vděčnosti doplněné příběhy ze života. Vybírám několik z nich:

„Na co se zaměříme, to roste.“ Pokud se zaměříme na dobro nebo i drobné radosti, vidíme je čím dál častěji, a to nás vede ke stále větší vděčnosti. Totéž však platí i v případě, že zaměříme svou pozornost na to špatné, krivdy, ublížení.

„Každý nový den je dar, který v sobě skrývá spoustu důvodů k vděčnosti.“ Jen se musíme snažit je hledat, uvědomit si je, za ně děkovat a Boha chválit.

„Vděčnost a důvěra je rozhodnutí bez ohledu na okolnosti.“

„Měj rád lidi takové, jací jsou, protože jiní nebudou.“

„Hledej v druhém to dobré, vyzdvihni to, a i toho největšího hříšníka proměňš na světce.“ Důležitý a přitažlivý je laskavý pohled na druhého.

„Není trápení, není těžkosti, které by Bůh nedokázal přeměnit na cestu k sobě.“ Měli bychom se naučit Boha chválit i v těžkostech.

A konkrétní výsledek duchovní obnovy? Hned od pondělka jsme s kolegyní v kanceláři zavedly „rituál na rozloučenou“, kdy se na konci pracovního dne spolu podělíme o okamžiky, které nám udělaly ten den radost. Vždyť opravdu záleží na tom, na co zaměříme svou pozornost... Snad nám to dlouho vydrží :-)

Na závěr bych vás chtěla povzbudit – hledejte důvody k radosti, nalézejte a děkujte. Je to cesta k mnohem bohatšímu prožívání života!

Svůj příspěvek jsem chtěla zakončit krátkým poděkováním – (a najednou je z toho konkrétní příklad spirály vděčnosti – začnu jedním a vidím další). Nejprve jsem chtěla poděkovat všem, kteří se postarali o příjemné zázemí – uvaření oběda, ale ono bylo i spousta sladkého ke kávě, které někdo upekla a přinesl, někdo vydával jídlo, někdo vařil kávu, někdo chystal sál a také uklízel, poděkování patří i paní Františce za to, že si našla čas a přijela, za všechna slova a myšlenky, kterými nás obnovovala, poděkování i všem účastnicím za diskuze, názory i vzájemné setkání, někdo to musel naplánovat, pozvat a vidíte sami – nakonec by to děkování mohlo být delší než celý článek ... :-)

• *Marcela Sedláková*

Duchovní obnova pro ženy „O vděčnosti“

V sobotu 25. 1. 2025 jsme si v rámci pravidelného „Setkání žen“ přišly na faru poslechnout zajímavou přednášku paní Františky Böhmové z Ostravy – tentokrát na téma VDĚČNOST A DŮVĚRA.

Bylo to – jako vždy – velmi poutavé a poučné.

Obě témata nám přiblížila velmi příjemným způsobem, který dovede povzbudit a vést k opravdovému zamyšlení. Použila jak citátů z bible, tak myšlenek různých křesťanských osobností, nebo také zkušeností z rodiny, svého okolí, náhodných setkání s různými lidmi apod.

Možná mohu některé myšlenky ocitovat:

„Vděčnost je zpěv uzdravené duše.“

„Kdo děkuje, dostává obvykle více než ten, kdo prosí.“

„Kdo hledí vlídným okem, budiž požehnán.“

„Laskavé myšlenky jsou květy srdce.“

„Měj rád lidi takové, jací jsou, protože jiní nebudou.“

„Hledej v druhém to dobré, vyzdvihni to a můžeš proměnit i největšího hříšníka na světě.“

„Pochvala nám dává křídla.“

Jako příklad obrovské důvěry v Boha zmínila Františka Matku Terezu, ta, kdyby se ptala „proč“ a neměla by důvěru, nemohla by dělat tu úžasně obětavou práci, které se zcela odevzdala – dávala něhu, péči. Františka také citovala myšlenky z některých kapitol Izaiáše nebo knihy Job. V těžkostech se nejvíce učíme důvěřovat.

Chesterton: „Teprve, když pochopíme život jako dar, svět jako zázrak, ráno jako počátek dobrodružné cesty, druhého člověka jako radostné setkání, stávají se obyčejné věci neobyčejnými. Kromě tohoto společného programu jsme byly ještě rozděleny na několik skupin, ve kterých jsme diskutovaly na výše uvedená a podobná témata. Velký dík zaslouží Pavla Pecnová, která se postarala o výborný oběd a občerstvení a v neposlední řadě i P. Jan Uhlíř, který nás přivítal pod farní střechou.

Tak se těšíme zase za rok.

• *Míla Kvasničková*

Bosco Times 2025 | 25.–26. ledna 2025

V celé salesiánské rodině vyhlížíme konec ledna vždy s radostí, neb nás čekají oslavy svátku sv. Dona Boska, našeho zakladatele. V Pardubicích proběhly letos jinak než obvykle. Nejen s novým názvem – Bosco Times, ale i v novém formátu. Místo tradiční zabijačky a přehlídky zpěváků nás čekal Maškarní bál pro děti, Taneční obnova pro dospělé (ples) a nedělní slavnostní mše svatá s hostem Pavlem Kunešem.

Velký sál Salesiánského centra Pardubice – po letním vytopení už 100% funkční – zvládl zatěžkávací zkoušku na jedničku. Odpoledne se u stropu vznášely balónky a parket ovládlo asi 30 nejrůznějších zvířátek, víl, příšerek či jiných bytostí. Přijela i Mašinka Tomáš! Mladí z nábožka a spolča si připravili několik her a tanců, které rozhýbaly i dospělé. Nechyběla přehlídka a ocenění masek! Na večerní taneční obnově hledal zbloudilý salesián ticho a zpovídání. To jsme mu sice nenabídli, ale hudba, tanec a povídání byly neméně obcerstvivující! Mírné obavy, zda se osmdesát lidí do sálu vejde, aniž by si při tanci nepošlapali nohy, se nenaplnily a vše dopadlo nad očekávání! Velké díky DJ Mikulášovi, dále plesovému výboru, který připravil jak párové předtančení, tak půlnoční překvapení v podobě Labutího jezera, jedinečného baletu v podání pěti tanečnic s poněkud mužskými rysy. Kluci, teda holky, děkujeme za jedinečný zážitek! Nechyběly ani hry, tombola a dobré jídlo. Salesiáni, věrní svému povolání, nám představili salesiánský čtyřlístek: tentokrát z pohledu přípravy nových hokejových posil pardubického týmu (bystří bratři Cahiči a valašský balvan – pardon skála – Čunek) na utkání pod vedením rovněž nového trenéra, jakéhosi Boska.

Hostem slavnostní nedělní mše a následné kavárny byl Pavel Kuneš, farář z Klecan u Prahy, malíř, novinář, spisovatel a dudák. Během obětního průvodu byly přineseny dětmi a mladými z našich pátečních nábožek symboly salesiánského čtyřlístku, které sami vyrobili. Pokud stále nevíte, co znamenají písmena na římse našeho domu, na fotkách najdete malou nápovědu :-).

Závěrem díky! Všem za celý víkend. Opět se ukázalo, že se umíme nejen modlit a výborně bavit, ale také vzít za práci při přípravách i úklidu. Tak zase za rok!

• Marie Benáková

Hřejivá lednová ekumena 2025

V neděli 12. 1. se konal volejbalový turnaj v hale pardubické univerzity mezi týmy jednotlivých církví. Za katolíky nastoupily 3 týmy: jeden za ŘK faru, druhý za salesiány a třetí za řeckokatolíky.

Celkem se zúčastnilo 8 týmů (kromě nás katolíků tým Církve bratrské - 2 družstva /Archa a Jordán/, adventisté, evangelíci, společenství křesťanů). Po úvodním představení a modlitbě Jendy Uhlíře se družstva v dresech se zápalem pustila do zápolení. Vyhráli řeckokatolíci, druzí byli evangelíci a třetí ŘK fara. Salesiáni skončili až pátí. Atmosféra turnaje byla vynikající. Na konci turnaje byl sehrán exhibiční set mezi faráři a kazateli proti výběru hráčů zúčastněných církví.

Ekumenická bohoslužba letos proběhla u adventistů sedmého dne v úterý 21. ledna a taktéž proběhla v příjemném prostředí ve výborné modlitební atmosféře se zapojením všech zástupců církví.

Všichni jsme si letošní ekumenická setkání pochvalovali a otevřela nám dveře k další spolupráci a setkávání.

• P. Jiří Caha

Modlitby za ulice míří k veřejnosti

K dnešnímu dni farníci prošli již přes 560 ulic z 650, některé i dvakrát. To zaslouží velké poděkování. Dovolte, abych nás i nadále povzbudil k modlitbě, ještě stále několik ulic chybí a mapa není stále celá probarvená, takže je stále co navštěvovat, za co se modlit. Možná se někomu z vás vzhledem k zimnímu počasí do některých ulic podařilo podívat jen prstem na mapě nebo jste je prošli jen virtuálně prostřednictvím webového prohlížeče vašeho počítače. Třeba jste při procházkách narazili na něco, co vás zaujalo a toužíte se tam vrátit, nebojte se a určitě vyrazte.

Pokud jste prožili něco zajímavého, budeme moc rádi, když se o to s námi podělíte. Vzhledem k tomu, že kartičky postupně ubývají, může se stát, že v některém kostele dojdou, anebo budou právě chybět stuhy na zavěšení, proto se nebojte a napište, prosím, na e-mail info@modlitbyzaulice.cz, doplníme je.

Pokud by v kostele kartička nebyla, případně pokud byste si ji zapomněli vzít a chtěli někam náhodně vyrazit, připravili jsme pro vás novou inspiraci. Na webu modlitbyzaulice.cz je připravena jednoduchá hra, prostřednictvím které si můžete ověřit vaši znalost ulic v Pardubicích a jejich okolí. Pokud nebudete vědět, kde se daná ulice nachází, můžete ji pak navštívit a patřičně promodlit – určitě si ji pak budete pamatovat. Projekt Modlitby za ulice bychom chtěli nabídnout i lidem mimo římskokatolickou církev, resp. lidem, kteří nejsou křesťany, a proto jsme vedle podtitulu „Proměňme město modlitbou“ doplnili další dva podtituly: „Projděme svoje město“ a „Poznejme svoje město“, zkráceně „Projděme a poznejme svoje město!“ V minulém týdnu jsme učinili další kroky k veřejnosti, k lidem, kteří nechodí do kostelů. Umístili jsme do okna kostela sv. Bartoloměje banner, čehož si možná již někdo z vás všiml.

Dále jsme do chodby budovy Domu hudby na Sukově třídě, kde sídlí konzervatoř, ZUŠ a Komorní filharmonie, umístili podobnou kostku jako u Salesiánů, se zavěšenými stuhami. Doufáme, že prostředí je to důstojné a osloví to i širší veřejnost, která kostely pravidelně nenavštěvuje.

Budova je otevřena veřejnosti každý všední den, takže se zde můžete zastavit, přečíst si doprovodný text, který vysvětluje, o co se jedná, případně se nechat modlitbami pohladit.

Doprovodný text ke kostce:

Stuhy jsou součástí projektu „Modlitby za ulice“. Stuhy zde jsou fyzickým obrazem modliteb, které se vznášejí kolem nás. Modliteb, kterých se v podobě stuh lze dotknout – nechat se pohladit, a tak obrazně pocítit jejich přítomnost. Barevnost stuh, jejich pestrost a různorodost, v nás může probudit radost a chuť k životu.

Kostka, kterou lze projít a nechat se zavěšenými stuhami pohladit, nás může motivovat k zastavení v uspěchané době a krátkému odpočínutí od starostí všedních dnů.

- Projdeme svoje město
- Poznejme svoje město
- Proměňme město modlitbou

Více informací o projektu na adrese: modlitbyzaulice.cz

- *Za přípravný tým Petr Kučera*

Výlet ministrantů do Polska

V sobotu 14. 12. 2024 jsme se vydali s otcem Piotrem a jáhnem Vojtěchem Gottwaldem na výlet do Polska k poutnímu kostelu Panny Marie Sněžné na hoře Igliczna.

Z Pardubic jsme vyjeli ve tři čtvrtě na osm dvěma auty a kolem půl dvanácté jsme dorazili ke kostelu. V pravé poledne začala mše svatá. Po mši jsme dováděli ve sněhu a prošli se po okolí. Cestou do Pardubic jsme se v Kladsku (v polštině Kłodzku) stavili na pizzu a prohlédli si město. Výlet jsme si moc užili a děkujeme otci Piotrovi, že pro nás připravil krásný program.

- *David Zelenka*

Vánoční koncert rozšířené klášterní scholy

Jako každý rok jsme byli pozváni na vánoční koncert, který si pro nás připravili naši mladí hudebníci a zpěváci ze schol působících v našich pardubických kostelích. Velkým překvapením, nejenom pro mě, bylo, když jsem se dozvěděla, že letošní koncert nebude, jak bylo již zaběhnutou tradicí, v klášterním kostele, ale v prostorách farní zahrady. Všichni jsme drželi pořadatelům palce, aby jim přálo počasí. V pondělí 23. prosince odpoledne se dvůr začal postupně zaplňovat radostnými tvářemi lidí. Všichni se nadšeně vítali, spolu rozmlouvali, přáli si požehnaně prožité svátky. Komu byla zima, mohl si dát teplý nápoj. Byl slyšet radostný smích dětí i dospělých.

Koncert začal v 17:00. Farním dvorem se linuly tóny melodií adventních a vánočních písní. Paní Tereza Špeldová všechny přivítala a vybídla k tomu, aby se lidé ke schole zpěvem přidali. Vzhledem k tomu, že šlo o písně známé, nebylo těžké výzvu přijmout. Lidé, kteří procházeli kolem farní zahrady do Tyršových sadů či byli v blízkosti fary, se zastavovali a poslouchali písně. Bylo nám dobře a najednou jsme začali čím dál více pociťovat vánoční atmosféru.

Velmi děkuji všem, kteří jste hráli a zpívali a také všem, kteří jste se jakkoli zapojili do přípravných prací a postarali se o občerstvení.

• *Pavla Bednářová*

Setkání dobrovolníků a dobrodinců naší farnosti

Slavnostní poděkování všem dobrovolníkům, dobrovolnicím a dobrodincům v naší farnosti proběhlo v pátek 17. ledna. Nejprve jsme se všichni sešli na mši svatou v kostele sv. Bartoloměje. Naši milí kněží poděkovali všem přítomným farníkům za práci, kterou pro jednotlivé kostely, společenství, faru a charity dělají. Velmi krásně promluvil otec Piotr.

Milujte jeden druhého, jako jsem Já miloval vás. Podle toho všichni poznají, že jste moji učedníci, když budete mít lásku jedni k druhým. (Jan 13,34-35)

Tuto myšlenku dobrovolníci naplňují. Nakonec to bylo vidět i na milém, přátelském posezení na faře, kam kněží pozvali všechny přítomné. Na stolech byla spousta jídla a dobrot, které připravily šikovné a ochotné kuchařky. Nejkrásnější však bylo, že jsme se mohli společně sejt, sdílet svoje radosti i starosti, poznat se, navázat přátelství.

Vážení a milí, ještě jednou děkujeme za vaši práci.

"Dobrořeč má duše Hospodinu, nezapomínejme na žádné jeho dobrodiní." (Žalm 103,2)

• *Marcela Klemová*

Víra, naděje a láska ukrajinské matky

Jeden z účastníků podzimní Alfy mi poslal naléhavou prosbu o modlitbu za jeho ukrajinského kamaráda. Programátora, který musel narukovat do války a byl na frontě těžce zraněn. K prosbě přidal i překlad zprávy kamarádovy maminky, který s jeho dovolením otiskuji. Její slova mi pomohla si vnitřně opět uvědomit hrůzu války, ale také ve mně probudila obdiv a úctu k její víře a naději ve věčný život:

Přátelé, prosím, prostě Boha, aby David žil alespoň do rána. Ráno k němu jedeme. Chirurgové řekli, ať se držíme a modlíme. Nemohou totiž už nic víc dělat. Má poraněná střeva, která se nezahojí a jen krvácejí. Dávají mu pouze léky proti krvácení. Modlete se, aby vyznal své hříchy a byl připraven v kteroukoli chvíli stát před Boží tváří. Ale pokud Bůh bude chtít, ať se uzdraví a žije a oslavuje Boha. Maminka Davida

Zraněný voják (resp. programátor, který šel dobrovolně do války) je stále v kritickém stavu. Vzpomeňme na něj a jeho rodinu v modlitbě a prosme o mír ve světě.

• *P. Jan Uhlíř*

Výlet do Prahy

V neděli 15. 12. jsme my děti z farnosti s otcem Jendou a manželi Kuhnovými vyrazili na adventní výlet do Prahy. Navštívili jsme Petřín, ale museli jsme si nahoru na kopec vyjít pěkně po svých. Tam nás čekala krásná rozhledna připomínající Eiffelovu věž a také zrcadlové bludiště, na které jsme se všichni moc těšili a opravdu to stálo za to.

Potom jsme šli do kostela Panny Marie Vítězné, kde jsme navštívili Pražské Jezulátko. Bylo to tam opravdu nádherné. Na zpáteční cestě jsme nemohli vynechat krásně osvětlený Karlův most a samozřejmě trhy na Staroměstském náměstí, kde jsme se ale moc nezdrželi, protože jsme museli stihnout zpáteční vlak. Na nádraží v Pardubicích už na nás čekali rodiče a my jsme jim samozřejmě hned začali vyprávět, co všechno jsme viděli a zažili.

• *Benedikta Nevelíková*

Naše diecéze má nového pomocného biskupa

Loni na prosincovém setkání okrskových vikářů, v pondělí 2.12. na biskupství v Hradci Králové, jsme prožili radostnou událost. Přesně v poledne nám pan apoštolský nuncius Mons. Thaddeus Okolo v biskupské kapli za účasti všech vikářů a pracovníků biskupství oznámil, že Svätý otec František jmenoval Dr. Prokopa Brože pomocným biskupem pro královéhradeckou diecézi. Mohu říci, že mého nástupce. Asi je všeobecně známo, že jeho otec v 50. roce minulého století studoval v hradeckém semináři. Tehdy byly všechny diecézní semináře zavřeny.

K jedinému litoměřickému, který zůstal v provozu, byla všeobecná nedůvěra. Pan Brož se po několika letech čekání, na radu jednoho kněze, oženil s tím, že třeba jeho syn jednou převezme štafetu povolání za svého otce. A ejhle – všechny čtyři syny si Pán Bůh povolal ke kněžské službě. Prokop je z nich nejmladší.

Tři studovali za diecézi, jeden je karmelitán. Vzpomínám, jak pro mimořádné nadání poslal otec biskup Karel všechny studovat do Říma, kde sám absolvoval ještě před válkou teologická studia.

Před 24 lety jsem v Červeném Kostelci, jejich rodné farnosti, pohřbíval jejich tatínka. Maminka se ve svých 87 letech už nedožila Prokopova biskupského svěcení. Pohřbili jsme ji 1. února a liturgie rozloučení byla doslova slavností. Dojemné bylo, když ji všichni čtyři synové spouštěli do hrobu. Nezaregistroval jsem u rodiny slzy, ale tichý úsměv plný pokoje.

Otec biskup Jan Ioni po zemřelých členech katedrální kapituly doplnil také Prokopa jako kanovníka, proto se s ním nejméně jednou týdně setkávám na modlitbě breviáře v naší katedrále. Pro jeho družnost a bratrství poznávám jeho moudrost, otevřenost a duchovní hloubku. Jistě by se nezlobil, když se s vámi o některé jeho myšlenky, postřehy a pohledy rozdělím. Sdělil nám své biskupské heslo: „Sufficit tibi gratia mea“ – „Stačí ti moje milost“ (2Kor.12,9), slova, která vyslovil přímo Pán Pavlovi, když si vyprošoval lepší podmínky pro svoji apoštolskou práci. A také nám prozradil některé symboly na svém biskupském znaku. Jeden z nich je spojen s poutním místem v blízkosti Červeného Kostelce. Panna Maria je v Malých Svatoňovicích uctívána a titulovaná jako „Sedmiradostná“. U studánky je znázorněna, jak stojí na rozkvetlém třešňovém stromě. Sedm kvítků na erbu bude připomínat radosti P. Marie, ale také sedm darů Ducha Svatého.

Jako kapitula jsme se přihlásili, že bychom svému spolubratrovi věnovali pastýřskou berlu. Bude zhotovena z třešňového dřeva a na jejím zakřiveném vrcholu budou také přítomny symboly sedmi třešňových kvítků a sedmero darů Ducha Svatého. Letos o svatodušních svátcích bude otec biskup Prokop biřmovat u nás v Pardubicích. Přejeme mu, aby jeho biskupskou službu provázelo nespočetné množství duchovních radostí.

+ *Josef Kajnek, emeritní pomocný biskup*

11. února – Světový den nemocných

2. února – Světový den osob zasvěceného života

Působení řádových sester z kongregace Milosrdných sester III. řádu sv. Františka v Pardubicích.

Světový den nemocných byl v roce 1992 ustanoven papežem, svatým Janem Pavlem II. a je velikou připomínkou toho, abychom stále vnímali důležitou přítomnost trpících v křesťanském společenství. Prostému lidskému pohledu se bolest a nemoc může jevit jako absurdní skutečnost. Když se ale nechá člověk osvětit světlem evangelia, dokáže rozpoznat její hluboký spásonosný význam (parafráze citace sv. Jana Pavla II.). Poslání sloužit nemocným a trpícím a být jim nablízku měly již od nepaměti mnohé řeholní řády. Datum 2. února proto rovněž ustanovil papež Jan Pavel II. (v roce 1997) Světovým dnem zasvěcených osob. Tuto úctyhodnou skutečnost sloužit nemocným a trpícím jsme měli možnost zažít po mnoho let i v našem městě, a to nejen v nemocnici, ale později i v domově důchodců. Nemocnice v Pardubicích byla založena již v r. 1898. V letech 1926-1930 dosáhla na tehdejší dobu velikého rozmachu a postupně byla značně rozšířena výstavbou nových pavilonů. Hospitalizovaných pacientů rychle přibývalo a bylo třeba zajistit kvalitní péči. Naléhavé žádosti primáře MUDr. Řehoře a primáře MUDr. Snopka vyhověl ordinariát královéhradecký a Okresní výbor v Pardubicích a oslovil vedení Kongregace Milosrdných sester sv. Františka – III. řádu o působení sester v nemocnici v Pardubicích. Jak se můžeme v archivních pramenech dočíst, žádosti bylo vyhověno a dne 28. 8. 1933 nastoupily do nemocnice v našem městě první řádové sestry. Postupně sester přibývalo, takže působily nejen u lůžek na jednotlivých odděleních, ale i na operačních sálech, dále v kuchyni i v prádelně. Mimo pracovní dobu se rovněž staraly o celou nemocniční zahradu.

V době největšího rozmachu jejich působení ve zdejší nemocnici čítala řádová komunita 50 sester. Bydlely v pavilonu, který dnes slouží jako administrativní budova. V 1. patře byla kaple zasvěcená sv. Terezii od Ježíše, kde sestry čerpaly potřebnou sílu k dennímu dílu a obětem. Kaple byla vysvěcena 25. června 1939 královéhradeckým biskupem Mořicem Píchou. Po vysvěcení kaple si v doprovodu primářů, lékařů a sester biskup prohlédl jednotlivá oddělení. Nemocnice postupně dosáhla vysoké úrovně. Počet hospitalizovaných ročně stoupal průměrně o 2000 osob. V roce 1942 bylo nemocných 18 000 a ještě nemohli být všichni přijati. Poválečná léta a nástup komunistického režimu zasadila do působení řádových sester mnoho zvrátů. V červenci r. 1959 musely sestry pod velkým tlakem tehdejšího režimu svoji činnost v nemocnici ukončit. Byly rozeslány do různých domovů důchodců v Čechách a na Moravě. Přibližně necelá třetina nemocniční komunity však přešla do služby domova důchodců ve Štrossově ul. - U Kostelíčka. Kaple v nemocnici byla zrušena. Vedení nemocnice dostali v plné šíři do rukou komunističtí představitelé.

V domově důchodců byl sestrám na bydlení přidělen přízemní dům, který přiléhá k nejstarší budově domova podél silnice. Bydlení sester zde bylo velice skromné, dům byl v dezolátním stavu, stěny až po okna vlhké, kapacitně nedostačující. Sestry si jej z velké části na vlastní náklady opravily a stal se jim novým domovem. Každý den v týdnu v 6 h ráno začínaly svou přítomností na mši svaté, a to v kostele zasvěceném Panně Marii Sedmibolestné. Jejich působení a nelehká služba a také snaha o styk s pardubickými věřícími však byla po celou dobu monitorována státní bezpečností. Téměř v závěru jejich působení byly sestry přestěhovány do nově vybudovaného křídla domova důchodců z druhé strany od kostela (dnes v sousedství sportovního gymnázia). Tam však sestry bydlely jen krátce, než byly z Pardubic definitivně odvolány. Obětavost sester, ať už v nemocnici u lůžka nemocných nebo v péči o seniory v domově důchodců, stála na pevných základech hluboké víry, kdy v každém svěřenci viděly samotného Krista. Toto přesvědčení jim dodávalo obdivuhodnou sílu čelit jejich těžkému poslání ale i nástrahám, které přinášel komunistický režim. V domově důchodců působily 18 let (1959-1977). 30. 8. 1977 bylo jejich působení v Pardubicích ukončeno. V tento den byla přítomnost na ranní mši svaté obrovským díkůvzdáním za působení v Pardubicích. Po mši svaté se malá skupinka farníků se sestrami rozloučila. Stisky rukou, křížek na čelo, slova díky, nechyběla ani objetí. Vzpomínky, ohromná síla a životní příkladnost vycházející z jejich působení v našem městě jsou aktuální dodnes. Někteří z nás udržovali se sestrami písemný styk i nadále. Z Pardubic všechny zbývající sestry odešly do jejich domova v Opavě. V současnosti už žádná sestra, která v Pardubicích sloužila, nežije.

Děkujeme, Pane, za všechny příkladné životy zasvěcených osob.

P.S.: Konkrétní čísla a fakta k působení sester v Pardubicích poskytla z archivu sester v Opavě dne 7. února 2022 sestra Lucie, a to na soukromý dotaz autorky článku.

• *Anna Hofericová*

Charita

Vytopené nízkoprahové centrum CESTA v Luži opět otevírá

V září zasáhla naši republiku ničivá vlna povodní, jejíž síla se nejvíce ukázala na severní Moravě. Středisko Oblastní charity Pardubice, Nízkoprahové centrum Cesta v Luži, bylo přes veškerou snahu vytopeno. Stalo se tak několik měsíců po jeho slavnostním otevření. Český národ opět ukázal, jak se umí v krizi semknout. Naši firemní dobrovolníci v čele s firmou PROXIM s.r.o. čistili, škrábali, nahazovali, malovali. Díky jejich práci a darům z materiální sbírky jsme mohli v pondělí 3. 2. 2025 staronové prostory opět otevřít. Děkujeme všem lidem dobrého srdce za jejich nasazení a péči.

10. ročník plesu Oblastní charity Pardubice

hlásí VYPRODÁNO

V sobotu 1. března se pardubická Charita roztančí už podesáté. Charitní ples se koná v Obecním domě v Ostřešanech a jeho výtěžek tradičně podpoří Domácí hospic Andělů strážných. Zahraje kapela Bumble Bee Band. Záštitu nad plesem převzal radní Pardubického kraje Roman Líněk.

Tříkrálový průvod v centru Pardubic

Pondělní dopoledne 6. ledna 2025 patřilo v Pardubicích již tradičnímu zahájení Tříkrálové sbírky. Z Pernštýnského náměstí vyrazil po 9. hodině slavnostní průvod, který se ubíral Třídou Míru. V jeho čele kráčely "tři královny" na koních z farmy Apolenka doprovázené strážníky a jízdním oddílem Městské policie Pardubice. Za nimi šel dav koledníků z místních základních a mateřských škol.

Zahájení sbírky proběhlo pod záštitou primátora města Pardubic Jana Nadrchala a radního Pardubického kraje Romana Lína. Požehnání udělil otec biskup Josef Kajnek. Atmosféru slavnostního zahájení doprovodil žesťový kvintet Konzervatoře Pardubice, zazpívala Adéla Krátká. Na závěr koledníky roztančila nová píseň Michala Horáka Tři králové.

Tříkrálový koncert v Pardubicích

Ve středu 8. ledna rozezněla kostel svatého Bartoloměje v Pardubicích Rybova Česká mše vánoční. Tradiční Tříkrálový koncert připravila Oblastní charita Pardubice ve spolupráci se sbormistrem Martinem Beranem. Zahráli Komorní orchestr ZUŠ Karla Malicha, Spolek pěveckých sborů Pernštýn-Ludmila-Suk Pardubice, Smíšený pěvecký sbor Malichor Holic a Svatomartinský sbor Holic. Sólisty byli Barbora Dvořáková (soprán), Magdalena Lisá (alt), Jiří Koreček (tenor) a Petr Sopoliga (bas). Umělecké vedení zajišťovali sbormistři Martin Beran a Petr Sopoliga, zatímco taktovky se ujal dirigent František Machač.

Nová služba Oblastní charity Pardubice

– PORADNA PRO PEČUJÍCÍ

Mnoho lidí pečuje doma o své blízké. Jsme tu pro ně, abychom jim poskytlí veškeré informace. Víte, na jakou podporu od státu máte nárok? Že si v zaměstnání můžete zařídit volno na ošetřování člena rodiny? Kde si půjčit potřebné vybavení, chodítko, polohovací postel a jiné pomůcky? Znáte další návazné služby, které vám mohou péči usnadnit? Potom je tato služba přesně pro vás. Pomáháme na Pardubicku. Kontaktujte Helenu Málkovou, sociální pracovníci na tel. **605 146 175** nebo e-mailu **hmalkova@charitapardubice.cz**.

Výsledky Tříkrálové sbírky na Pardubicku:

Lidé darovali 1 746 224 Kč

Oblastní charita Pardubice zapečetila v letošním roce 503 kasiček. Jen na území města Pardubic jich bylo 144 a v nich se našlo 216 874 korun. Tříkrálová sbírka na Pardubicku probíhala v bezmála 80 obcích. Děkujeme všem koledníkům a dobrovolníkům za neuvěřitelné nasazení, zaměstnancům Charity a všem lidem, kteří otevřeli svá dveře a srdce jubilejní 25. Tříkrálové sbírce.

Kam putují peníze z Tříkrálové sbírky?

- **65 % výtěžku** podpoří projekty Oblastní charity Pardubice: Vybudování nového Centra sociálních služeb v Holicích s pobytovými a ambulantními odlehčovacími službami, rozšíření osobní asistence, provoz Domácího hospice Andělů strážných.
- **15 %** putuje na projekty Diecézní katolické charity Hradec Králové.
- **10 %** pomůže potřebným v zahraničí, zejména v Indii, kde sbírka podpoří výstavbu školy, doučování dětí a vzdělávací kurzy.
- Zbylých **10 %** je určeno na celostátní projekty a režijní náklady.

Volná kapacita v ambulantní formě Charitní odlehčovací služby Červánky Mikulovice

Zůstali jste doma sami a chybí vám sociální kontakty? Pečujete o své blízké? Chodíte do zaměstnání a potřebujete si sami odpočinout od náročné péče? Svěřte své blízké profesionálním pečovatelkám. V bezbariérovém prostředí bývalé fary v Mikulovicích pomáháme s osobní hygienou, podáváním jídla, oblékáním, přesunem na lůžko a vozík včetně podpory samostatného pohybu. Do vzdálenosti 25 km svážíme klienty ZDARMA. Jsme tu pro vás každý všední den od 7.00 do 17.00 hodin. Volejte 730 529 527 nebo napište na jkomarkova@charitapardubice.cz.

Děti z Luže zatancovaly na Pražském hradě

Projekt Podpora romských rodin v Luži zaměřený na pomoc a integraci romských rodin, který Oblastní charita Pardubice zahájila v roce 2017, přináší po mnoha letech výrazné výsledky a budí pozornost. 17. prosince 2024 se děti z tanečně hudebního spolku Loly Růža představily na "Romském dni" v Hrzánském paláci na Pražském hradě. Akce se zúčastnili významní hosté včetně starosty města Luže Ladislava Peterky, ředitele ZŠ Luže Víta Hospodky a ředitelky Oblastní charity Pardubice Marie Hubákové. Na počátku chodilo na doučování stěží 5 až 6 dětí. Nyní jich je pravidelně více než 25. Členové romské komunity se účastní vzdělávacích přednášek a spolupracují se základní školou. Projekt v Luži je příkladem toho, jak systematická spolupráce města, základní školy a neziskové organizace může mít pozitivní dopad na všechny obyvatele města.

Rozhovor s Katkou a Lukášem Kánských

Mnozí z vás možná ani netuší, kdo může za finální podobu našeho Zpravodaje. Této „nerozlučné dvojici“ zkosnatělých katáků“ jsme dnes položili několik otázek.

Katko a Lukáši, můžete se nám na začátek krátce představit? Třeba odkud pocházíte, kde jste se poznali, jaká je vaše profese, případně něco o vaší rodině?

K: Díky za prostor, já jsem se do Pardubic přivdala před 17 lety z Jaroměře, kde jsme se s Lukym poznali v metalové kapele: ta existovala jen několik měsíců - nejspíš kvůli tomu, abychom se seznámili :-). Bůh si dovede použít všechny omyly pro svoje záměry :-). Máme tři dcery, učím na základní škole, poslední roky pracuju s nadanými dětmi. Rádi cestujeme tzv. nadivoko, ráda čtu a píšu.

L: Moje rodina pochází z Orlických hor, kde jsem se i narodil, ale od malička jsou mým domovem Pardubice. Už víc než 20 let jsem grafikem v Dopravním podniku. Hudba mě provází celý život, stále něco poslouchám, občas hraju, jen na to už není tolik času jako dřív. Skrze hudbu nás taky On spojil a oba jsme se Mu pak začali společně přibližovat. Práce je mi současně koníčkem, takže mi moc volného času nezbyvá. Nejraději jsem kdekoliv společně s rodinou. Doma i na cestách.

Hodně se angažujete ve farnosti – díky vám vychází Zpravodaj v takové podobě, v jaké ho známe a u salesiánů jste taky velmi aktivní.

Řeknete nám, co obnáší příprava Zpravodaje?

K: Já si jako aktivní farník nepřipadám, obdivuju nasazení jiných v našem společenství. Jednou za čas si dám „noční směnu“ nad články farníků – dělám jazykovou korekturu, když se Lukymu podaří celý Zpravodaj zkompletovat, upravit a dotáhnout do finále.

L: Taky si nemyslím, že bychom byli nějak aktivní, nabízíme jen to, co umíme. Zpravodaj jsem převzal v září 2021. Když přišel Jenda (P. Jan Uhlíř), řekl mi, abych se nebál přizpůsobit ho více svojí představě. Ke stažení je od té doby mimo jiné s barevnými fotkami, ale tiskne se černobíle, takže se musí fotografie dobře vybírat a upravovat. Navíc každý posílá své texty v určité podobě a na mně je, abych vše upravitel do jednotného stylu. Jsou to hodiny práce, ale když se nakonec dílo podaří a farníci si vše rozeberou, je to fajn pocit.

Je něco, v čem se vám osobně náš Zpravodaj líbí a přijde vám důležitý?

A naopak: Co byste rádi ve Zpravodaji změnili či doplnili (v jakékoliv oblasti)?

K: Beru Zpravodaj jako hlavní médium pro farníky, kteří nežijí úplně v on-line režimu, ale sama si ho taky ráda přečtu na papíře. Myslím, že tým jeho tvůrců je už sehraný.

V náročnějších obdobích jsme rádi, že vůbec vyjde :-), takže o změnách zatím nepřemýšlím. Trochu těžko nesu, když některé články jdou do tisku bez korektury – mám pocit, že každou chybějící čárku každý hned musí vidět :-). Ale bojuju s tím :-).

L: Přináší lidem z farnosti spoustu důležitých informací a o. Jenda dokázal zapojit do sdílení hodně lidí. Přispět může opravdu každý a společně se tak můžeme podílet na podobě i míře zajímavosti Zpravodaje. Prostě jaké si to uděláme, takové to budeme mít.

Jste součástí společenství u salesiánů. Prozradíte nám, kteří do kostela sv. Václava nechodíte, jak toto společenství funguje a jak se do něho jako rodina zapojujete?

L: Řekl bych, že naše společenství je hodně otevřené, živé a aktivní (K: jen my asi nějak stárneme nebo nevím :-)), P. Jirka Caha po svém příchodu vtáhl a zapojil do jeho chodu snad všechny. Asi nejdůležitější je páteční oratoř pro děti a dospívající. To je odkaz Dona Boska a díky Bohu je tu spousta dětí, které se tu schází. Ty starší se pak postupně zapojují do organizace aktivit a táborů. Pánská i dámská skupinka, sportovky, stolní tenis, tanec, schola pro děti atd. Každý něčím přispívá, úklidem nebo nezbytným pečením buchet na akce :-). Já jsem moc rád, že můžu vytvářet orientační systém v nově zrekonstruované budově, tvořit veškerou grafiku – plakátky a všemožné samolepky.

K: Občas vypomáhám jako květinářka, to mě baví moc a dvakrát do roka pomáháme Vaškovi Čunkovi s organizací BoscoDay (dříve Dny pro dětské domovy).

V říjnu jsme s Luckou Dvořákovou rozjely modlitbu růžence po středečních mších sv., před kterými se konají teď už i adorace za kněze. Informujeme o tom až teď, protože jsme si chtěly vyzkoušet, zda budeme schopny držet tu akci dlouhodobě. Mám i nějaké nápady, kam by vše mohlo směřovat dál, ale zůstávají zatím jen v hlavě.

Máte tři dcery. Co vnímáte jako důležité pro jejich cestu víry?

K: Máme dcery, přitom jsme oba vyrůstali mezi samými muži, takže pro mě to je výzva :-). Čím jsem starší, tím víc jsem přesvědčená, že vede osobní příklad a rodinné rituály. Sálíme s holkami všechno naše prožívání, aby jim zejména katolická mystika připadala normální a ne jako úplný sci-fi, jako připadala většinu života mně :-). Rozhodnutí ale budou muset nakonec udělat samy, tak snad nebudou moc bloudit.

L: Souhlasím, bez vlastního příkladu se těžko něco předává. Za mě je nejdůležitější, aby si vybudovaly pevný a opravdový vztah s Bohem. Aby byl součástí jejich života. Taky se modlíme za to, aby našly dobré partnery, se kterými budou moci svou víru sdílet, jako my.

Trochu osobní otázka: Jak jste poznali Krista a pokud pocházíte z věřícího prostředí, kdy vám Pán opravdu změnil život?

K: Pocházím z katolické rodiny, ale ne všechno se u nás tehdy žilo. Když jsem nedostávala odpovědi na své otázky, vzbouřila jsem se. Čím víc jsem se snažila vše pochopit rozumem, tím víc jsem byla v koncích. Nějaký čas jsem pobývala „u toho, kdo nenávidí pokoj“. Navíc díky zdravotním problémům (těžká kožní nemoc, se kterou si lékaři nevěděli rady) jsem se namočila do ezoteriky, východních a dalších směrů. Nebylo snad nic, co bych nevyzkoušela.

Přibližovat zpět jsem se začala, když Luky před svatbou po 4 měsících boje přežil vážnou nemoc, a když jsme si následně po svatbě začali budovat vlastní domácnost a rituály. Luky měl jako konvertita spoustu otázek, na který jsem neuměla odpovědět, takže jsme vše objevovali společně – jsem ráda, že jsme byli spolu i biřmovaní. Až dlouhým časem jsem došla k tomu, že víra je celkem jednoduchá, aby ji mohli žít i slabší a myslím, že přílišné mudrování spíš škodí. Další větší přiblížení nastalo, když jsem se postupem času vyléčila fyzicky i psychicky ze svých problémů, zúčastnila jsem se několika modliteb za uzdravení a osvobození, na který nedám dopustit, i když se tahle praxe v církvi někdy zlehčuje. Díky nim jsem dnes tady.

No a naposledy mi Pán změnil život loni v létě, když už jsem si myslela, že nic nepotřebuju a všechno jsem od Něj dostala a je čas vracet :-)) - po brněnské konferenci s Mary Healy jsem se probudila bez astma, které se mnou pobývalo 24 let. Paní docentka, která mě pak vyšetřovala, mi napsala do zprávy „dysfunkční dýchání odstraněno psychoterapií“, ale my víme :-)). Tím, že jsem o uzdravení neprosila (až tak mě neomezovalo, „jen“ jsem byla závislá na lécích) a ani už nic dalšího nečekala (také jsem byla zvyklá na to, že mnoho dobrého přichází přes určitou míru „přičinění se“), mi Pán ukázal novou dimenzi, že může a chce udělat mnohem víc, než za co prosím a co si dovedu představit. Ta zkušenost mě dojíká pořád stejně, kdykoli si na to jen vzpomenu. Nejen za to všechno „já a můj dům budeme sloužit Hospodinu“, i když se přiznám, že spíš zatím ve skrytosti. Dnes je všude zmiňován seriál The Chosen, kde je krásné vidět, jak Pán s oblibou používá i úplně „lůzry“ a to mi přijde skvělý. A ráda říkám, že je fajn The Chosen sledovat, ale ještě lepší je to žít.

L: Já nepocházím z věřící rodiny, ale Bůh byl stále se mnou. Mluvil ke mně. Měl jsem spoustu otázek a teprve když jsem začal hodně číst a chodit do kostela, začalo mi všechno dávat smysl. Proto беру seznámení s Kačkou jako Boží dar a nabídku jít Jeho cestou. Mě si k sobě přivinul a Kačku vrátil na cestu. Společně pocítujeme, co znamená jedno tělo, jedna duše (K: a „jedna nádoba“ :-)). Všechno v našem životě беру jako obrovský požehnání.

Vím, že rádi čtete Písmo a prakticky s ním žijete. Podělíte se o svoji zkušenost?

K: Velkou část života jsem brala Písmo jako něco zkontatělého, starého, místy brutálního, mnohokrát ohraného a do dnešní doby nepoužitelného, něco, co je „třeba posunout“ – dnes jsem na to spojení trochu vysazená :-)). Na gymplu jsem ho jako povinnou četbu obešla. Ani různé výzvy jako „přečti Bibli za rok“ jsem nezvládla, i když byly dobře postavené. Radši jsem hltala názory různých církevních osobností a hledala něco, s čím se ztotožnit. Dnes to mám přesně naopak. K Písmu jsem se dostala nejdřív přes žalmy, které jsem „užívala“ jako doplněk své duchovní léčby. Dodnes občas otvírám útlou brožurku „Duchovní síla žalmů“, když se chci podívat, proč ve mně nějaký úryvek tak zarezonoval. Na otvírání Písma nás navedl nejprve Vašek Čunek a hodně ho praktikujeme v našem spolčú. Stačí se krátce pomodlit, poprosit Pána o vyjádření k věci, kterou právě řeším a o Jeho vedení a intuitivně otevřít Písmo. Čtu a to, co je vzkazem pro mě, mi z textu jakoby vystoupí. U nás doma má každý (kromě té nejmladší) svou Bibli a neexistuje žádná důležitá věc, o který bychom se s Pánem neporadili. Od té doby nabral život jiný směr.

Je jen velmi málo situací, kdy jsem nedostala odpověď (většinou šlo o malicherné věci nebo jsem byla příliš nedočkavá). Pán odpovídá velmi rád všem, kdo se ho ptají. Má to však jeden háček: musíme chtít slyšet Jeho odpověď :-). Za ta léta vidím, že Jeho pohled na věc může být dost odlišný než můj, přestože si myslím, jak jsou moje záměry ctnostné a jak je vše jasné :-). Když to řeknu hodně lidově, svými rozhodnutími jsem si svůj život „pohnojila“ dost, teď chci, aby to měl v rukou někdo jiný.

Protože když se Bůh v našem životě ocitne na prvním místě, všechno ostatní je rázem na svém místě (to není z mé hlavy, ale z hlavy sv. Augustina :-)). A to se mi mnohokrát potvrdilo, takže bych to mohla označit za své motto. Jedno z mott :-).

L: K tomu není co dodat :-).

Rádi muzicírujete a jsou vám blízké večery chval. Můžete i k této věci něco říci?

K: Vzniká nám doma „Kelly Family“ (starší vědí), ale spíš pro domácí použití :-).

Na konferencích slýcháme, že u chval má jít spíš o stav srdce a úmysly, ale to se lehko říká, když se člověk cítí limitován :-). Pro mě jsou chvály (nejen ty hudební) životní styl a prostředek k dosažení mnohých milostí a uzdravení, jen se termínově v Pardubicích bohužel často kryjí s pravidelnými modlitebními akcemi, kam dvakrát měsíčně dojíždím.

Ale přiznám se, že můj tajný sen je v budoucnu (až tryskomyš č. 3 povyroste) k našim středním modlitebním akcím přilípnout právě ty chvály. Uvidíme.

L: Před pár lety jsem měl možnost si poprvé zahrát na chválách na semináři Otcovo srdce. Ty skladby pro mě byly tehdy neznámé, ale když se člověk odevzdá Duchu svatému, on si ho vede a je jeho nástrojem. Byl to parádní zážitek. Když mám možnost, jsem rád součástí chval jako muzikant, na opačné straně mi to zatím moc nejde :-). Přijde mi důležitý, aby si muzikanti uvědomovali, že oni nejsou ti hlavní. Člověk se totiž snadno zapomene a je to pak znát. Je to především o odevzdání, sebekázní, modlitbě, pokoře.

Je Svatý rok. Říká vám to něco? Je inspirací pro váš život v rodině? Nebo jste zatím nad tím nepřemýšleli a čekáte na nějaký impuls z vnějšku?

K: No jéje, milostivé léto! Už jsme byli v Rokoli, abychom omrkli, co Pán na jubilejních místech připravil za bonusy :-). A byla to dobrá „injekce naděje“... Přiznám se, že obecně mnoho věcí prožíváme spíš „po vlastní ose“ než organizovaně, asi se trochu bojím nepochopení, že jsme na někoho „moc“ (a úplně to chápu). A taky jsme rádi spolu.

Téma Svatého roku nám sedlo, putujeme každé léto po svatých místech po celé Evropě – 14 dní kočujeme, spíme v autě, kde se dá (v našem počtu je to velmi intenzivní zážitek :-)) a celý rok se na to těšíme. Je to navzdory náročnosti (kdo viděl naše auto, chápe :-)) i velmi, velmi občerstvující. Doslova cítíme proměnění nás všech, dějí se nám těžko uvěřitelné věci. Letos, pokud naše vetché auto projde STK, bychom rádi doklouzali až do Garabandalu. Sama za sebe bych řekla, že je pro mě Svatý rok impuls vyjít ze sebe, neplácát si bábovičky jen na vlastním písečku, ale znám se, tak už radši mlčím :-).

L: Bude to pro nás navázání na to, co známe, jen s větším přesahem. Přeju všem, kteří se letos vydají na cestu do ciziny i ven ze sebe, aby načerpali sílu a dostali novou naději, která je obzvlášť v této době tak důležitá.

Mnoho lidí má v dnešní době problém s církví. Jak ji vnímáte vy? V čem vnímáte Kristovu církev jako nenahraditelnou?

K: Chápu to, protože jsem měla taky velkou část života problém s církví :-). Naštěstí jsem časem došla k tomu, že problém byl z větší části na mém přijímači. Církev bude vždy nedokonalá, protože se skládá z nás, hříšných pyšníků :-). Myslím, že se někdy moc upínáme (v dobrém i špatném) na lidi v církvi, k zaujímání postojů a příklánění se na něčí stranu. Jakmile to přestaneme dělat, velmi si všechno zjednodušíme.

Jinak každý den děkuju za každého kněze, který obětoval svoje představy o životě a zprostředkovává nám Krista. Dokud máme kněze, jsme v suchu :-).

L: Vidím kolem sebe tolik lidí s tolika různými pohledy na svět, že mě to ani nepřekvapuje. A my křesťané na tom nejsme o nic líp. Každý prožívá víru odlišným způsobem, má různé potřeby. Jsou různé proudy, někdo chce zachovat a chránit léty prověřené, někdo touží po změnách. Není jistě jednoduché vnímat všechny strany a všem se zavděčit.

Když mi někdo řekne, že nemůže věřit, protože je církev hrozná, odpovídám:

„Věřím v Boha, lidi nejsou dokonalí.“ My lidi děláme chyby, hřešíme, padáme, vstáváme. Ale já věřím v Krista, který nám dal svobodu, ukázal dokonalost a my se máme snažit se tomu alespoň trochu (co nám síly stačí) přiblížit. Ustanovil společenství Církve, (nenahraditelnou) zpověď, (posilující) svátosti, své (mnohdy nedokonalé) nástupce a my ho chceme (i přes naši i jejich nedokonalost) následovat.

• Dominika Demlová

KALENDÁŘ AKCÍ | 23. 2. – 7. 3.

ne	23.2.	Sbírka Svatopetrský halěř
		Představení dětí připravujících se na první svaté přijímání (10:00 klášterní kostel)
		Setkání mladých rodin (15:00 farní sál)
út	25.2.	Přednáška "Svatý rok" s P. Radkem Martinkem (19:00 farní sál)
pá	28.2.	Modlitba za národ (11:30 kostel sv. Jana Křtitele)
so	1.3.	Večeřadlo Panny Marie (7:00 kostel sv. Jana Křtitele)
		Ples Charity (19:00 Obecní dům Ostřešany)
st	5.3.	Popeleční středa - den přísného půstu
čt	6.3.	Svátost smíření (8:00 - 16:00 kostel sv. Bartoloměje)
		Setkání Pastorační rady farnosti (19:00 fara)
pá	7.3.	Svátost smíření (16:00 18:00 - kostel sv. Jana Křtitele)
		Modlitba za kněze (17:00 kostel sv. Jana Křtitele)
		Modlitba křížové cesty (17:20 kostel sv. Jana Křtitele)

KALENDÁŘ AKCÍ | 8.3. – 6.4.

so	8.3.	Postní duchovní obnova s P. Mílou Brhelem (9:00 farní sál)
st	12.3.	Setkání seniorů (14:30 fara)
pá	14.3.	Modlitba křížové cesty (17:20 kostel sv. Jana Křtitele)
ne	16.3.	Příprava na 1. svaté přijímání (14:30 farní sál)
út	18.3.	Začátek zápisu intencí na měsíce duben–červen 2025
		Cestopisná prezentace P. Jana Linharta "Jižní Afrika" (19:00 farní sál)
st	19.3.	Oslava sv. Josefa a posezení mužů na faře (18:00 kostel sv. Bartoloměje)
pá	21.3.	Modlitba křížové cesty (17:20 kostel sv. Jana Křtitele)
so	22.3.	5. Seminář o evangelizaci (9:30 Hradec Králové – Nové Adalbertinum)
ne	23.3.	Setkání mladých rodin (15:00 farní sál)
út	25.3.	Slavnost Zvěstování Panny Marie (18:00 klášterní kostel)
st	26.3.	Uzávěrka Zpravodaje farnosti č. 2
pá	28.3.	Modlitba za národ (11:30 kostel sv. Jana Křtitele)
		Modlitba křížové cesty (17:20 kostel sv. Jana Křtitele)
		Chvály u Salesiánů (19:30 kostel sv. Václava)
	28.3.-30.3.	Duchovní obnova pro ženy ve Slavoňově
st	2.4.	Večer chval (19:00 kostel sv. Jana Křtitele)
čt	3.4.	Svatost smíření (8:00 - 16:00 kostel sv. Bartoloměje)
pá	4.4.	Svatost smíření (16:00 - 18:00 kostel sv. Jana Křtitele)
		Modlitba za kněze (17:00 kostel sv. Jana Křtitele)
		Modlitba křížové cesty (17:20 kostel sv. Jana Křtitele)
so	5.4.	Večeřadlo Panny Marie (7:00 kostel sv. Jana Křtitele)
		Diecézní setkání mládeže v Hradci Králové
ne	6.4.	Vychází Zpravodaj farnosti č. 2